

**Trzeci Międzynarodowy Kongres
Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego
Fatima 2018**

Uchwały Kongresu

Drodzy Bracia i Siostry,

W poniższym dokumencie przesyłamy tłumaczenie wybranej części oficjalnych materiałów wieńczących Trzeci Międzynarodowy Kongres Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, który odbył się w Fatimie, w dniach 4-10 października 2018 roku. Całość materiałów została opublikowana w językach oficjalnych Zakonu - po hiszpańsku, francusku i angielsku - na stronie: <https://www.fraternitiesop.com/resources/mdocuments-library/> - należy po kolei wybierać zakładki:

- Meeting
- International Congress of the Lay Dominican Fraternities
- 3rd Congress - Fatima (PT) – 2018

Pożądane dokumenty to trzy pierwsze od góry dokumenty w formacie pdf, które można pobrać.

Część dokumentów została już opublikowana na naszej stronie świeckich dominikanów i jest nam znana:

- Deklaracje Generalne: <https://swieccy.dominikanie.pl/kontakt/deklaracje-generalne/>
- Reguła: <https://swieccy.dominikanie.pl/kontakt/regula/>

Niżej podajemy spis treści oryginalnego angielskiego dokumentu. Fragmenty przetłumaczone na język polski zamieszczone w niniejszym dokumencie są opatrzone linkami do odpowiednich miejsc. Wybrane zostały najważniejsze teksty, które mogą być przydatne przy nowym spojrzeniu na nasze prowincjalne Dyrektorium. W szczególności są nimi propozycje (uchwały) kongresu oraz dwa listy Generała Zakonu.

Pierwszy numer strony odnosi się do dokumentu oryginalnego w języku angielskim.

1. [Strona 11: Wstęp.](#)
2. Strona 13: Reguła. Deklaracje Generalne.
  - a. Strona 15: Zasady.
  - b. Strona 18: Dekret Kongregacji ds Instytutów Duchownych i Świeckich
  - c. Strona 19: Promulgacja Reguły z 28 stycznia 1987 roku.
  - d. Strona 20: Zatwierdzenie zmian w Regule z 28 stycznia 2019 roku.
  - e. Strona 21: Promulgacja zmian w Regule wydana przez generała o. Bruno Cadoré OP z dnia 9 marca 2019 roku
  - f. Strona 23: *Regula Fraternitatum Laicalium Sancti Dominici.*
  - g. Strona 29: Deklaracje Generalne
3. [Strona: 39: Zaaprobowane propozycje kongresu](#)
  - a. [Strona 41: Wstęp promotora generalnego do opublikowanych dokumentów](#)
  - b. [Strona 43: KOMISJA DO SPRAW ZARZĄDZANIA, REGUŁY I STATUÓW](#)
  - c. [Strona 47: KOMISJA DO SPRAW FORMACJI](#)
  - d. [Strona 51: KOMISJA DO SPRAW FINANSÓW I KOMUNIKACJI](#)
  - e. [Strona 55: KOMISJA DO SPRAW RODZINY DOMINIKAŃSKIEJ](#)
  - f. [Strona 57: KOMISJA DO SPRAW NAUCZANIA I MODLITWY](#)
  - g. [Strona 61: KOMISJA: SPRAWIEDLIWOŚĆ, POKÓJ I OPIEKA NAD STWORZENIEM](#)
  - h. [Strona 65: KOMISJA DO SPRAW PROMOTORÓW I ASYSTENTÓW ZAKONNYCH](#)
4. Strona 69: Dokumenty Kongresu
  - a. [Strona 71: List Generała Zakonu z 12 grudnia 2018 roku](#)
  - b. Strona 77: Lista uczestników
  - c. Strona 81: Lista komisji i ich przewodniczących

- d. [Strona 83: List Generała Zakonu na otwarcie Kongresu z 12 września 2018 roku](#)
  - e. Strona 89: Słowa przywitania przez koordynatora ICDF
  - f. Strona 93: Otwarcie wygłoszone przez promotora generalnego
  - g. Strona 101: Homilia wygłoszona podczas otwierającej mszy świętej – Rui Miguel Angel Del Rio OP
  - h. Strona 105: Różne aspekty formacji w Zakonie – o. Vivian Boland OP
  - i. Strona 117: Ekologia i troska o stworzenie, cz. 1 – Lissette A. Avilés-Ríos OP
  - j. Strona 127: Ekologia i troska o stworzenie, cz. 2 – Aristide Basse OP.
  - k. Strona 149: Dominikańskie spojrzenie na integralny rozwój człowieka: Agenda dla świeckich – Duncan MacLaren OP
  - l. Strona 165: Chrystus jest naszym Pokojem (Ef 2,17) – o. Gerald Stookey OP
  - m. Podsumowanie – Ruth Anne Henderson OP
5. Strona 189: Spis treści

Uwagi do tłumaczenia:

Jak napisał Eduardo Mattei we Wstępie do opublikowanych dokumentów, przy tłumaczeniu na język angielski (np. listów generała, które pisane były po francusku) „nie zmieniono ani stylu, ani użytych sformułowań idiomatycznych, co pozwoliło na zachowanie świeżości i specyfiki oryginału, być może jednocześnie utrudniając zrozumienie tekstu.” Rzeczywiście, użycie nieangielskiej składni lub nieznanymi sformułowań idiomatycznych spowodowało trudności w tłumaczeniu niektórych zdań na język polski. Mamy jednak nadzieję, że w żadnym miejscu nie został zniekształcony sens wypowiedzi.

Rada prowincjalna Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego

WSTĘP

Niniejsza książka zawiera oficjalną dokumentację opublikowaną po III Międzynarodowym Zgromadzeniu Świeckich Fraternali Dominikanów Świeckich, który ma rangę Kapituły Generalnej.

Celem dokumentu nie jest wspomnienie wydarzenia historycznego, jego uczestników i wyników, ale bycie narzędziem dla rad prowincjalnych w ich pracy nad zmianami dyrektorów prowincjalnych i krajowych, oraz dla świeckich dominikanów, którzy są zainteresowani rozwojem swojego życia.

Z tego powodu struktura książki nie odzwierciedla chronologii wydarzeń. Układ ma nas prowadzić od pierwszej części: aprobujące dekryty, zmiany w Regule i Deklaracje Generalne.

Po pierwszej części, dedykowanej dokumentom wydanym przez Kurię, następują propozycje Kongresu (tylko te, które zostały zaakceptowane i nie są sprzeczne z Regułą lub Konstytucjami), które powinny być wzięte pod uwagę przy wprowadzaniu zmian w dyrektoriat.

W części końcowej zaprezentowane są oficjalne wystąpienia mówców głoszonych podczas Kongresu. Tu nastąpiły tradycyjne problemy z tłumaczeniem tekstów: czy tłumaczyć dosłownie, czy tylko przekazywać treść. Wybrano tłumaczenie dosłowne, najbliższe duchowi Zgromadzenia, podkreślające walory każdego kraju. W ten sposób nie zmieniono ani stylu, ani użytych sformułowań idiomatycznych, co pozwoliło na zachowanie świeżości i specyfiki oryginału, być może jednocześnie utrudniając zrozumienie tekstu.

W końcu, chciałem podziękować Ruth Anne Henderson za jej niestrudzoną pomoc w tłumaczeniu i za udostępniony czas i przyjaźń.

Specjalne podziękowania należą się o. Rui Lopez OP, promotorowi generalnemu świeckich, za jego poświęcenie dla świeckich i zaszczylenie mnie swoją przyjaźnią.

Edoardo Mattei
Menadżer mediów społecznościowych "Fraternities OP"

UCHWAŁY KONGRESU

WSTĘP PROMOTORA GENERALNEGO DO OPUBLIKOWANYCH DOKUMENTÓW:

Drodzy bracia i siostry

Przyszedł czas na opublikowanie uchwał kongresu wraz z nowymi Deklaracjami Generała Zakonu. Wpierw muszę podać kilka uwag, które są istotne podczas czytania tekstu:

- Obecne deklaracje generalne odwołują wszystkie poprzednie deklaracje. W ten sposób mamy nowy tekst Deklaracji Generała Zakonu [dalej: Deklaracje].
- Dyrektoria prowincjalne muszą być poprawione tak, by były zgodne z Deklaracjami. W przyszłych publikacjach można umieszczać tylko te nowe Deklaracje.
- Niektóre propozycje Kongresu zostały zmienione. Musiałem zastosować się do uwag prawnika Zakonu, aby uchwały kongresu były zgodne z Regułą i prawem kanonicznym.
- Jedna z propozycji kongresu została usunięta z tekstu uchwał, ponieważ jej realizacja nie była możliwa.
- Deklaracje generalne mają moc prawa od momentu ich ogłoszenia.

Chciałem jeszcze raz podziękować tym osobom, których praca umożliwiła publikację tego tekstu przed Bożym Narodzeniem: Generałowi Zakonu za całą jego uwagę oraz list, który towarzyszy publikacji Uchwał kongresu, prawnikowi Zakonu za jego pomoc prawną, Isaurze z Brazylii, która tłumaczyła teksty, Ruth Ann również za tłumaczenie i Eduardo za jego pomoc w formatowaniu i przygotowaniu ostatecznej wersji tekstu.

Fr. Rui Carlos Antunes e Almeida Lopes OP
Rzym, 22 grudnia 2018.

KOMISJA DO SPRAW ZARZĄDZANIA, REGUŁY I STATUTÓW

- Propozycja 1. Fraternalnie będą otwarte na towarzyszenie osobom rozwiedzionym i tym, które powtórnie weszły w związek małżeński, które pragną pełnej jedności z Kościołem. Fraternalnie mogą rozważyć prowadzenie tych osób na ich drodze „do uświadomienia sobie swojej sytuacji przed Bogiem” (Adhortacja *Amoris laetitia*, 300).
- Osoba poszukująca członkostwa we fraternalni musi okazać „pokorę, dyskrekcję, miłość do Kościoła i jego nauczania” (Adhortacja *Amoris laetitia*, 300).
- Aby dokonać rozeznania, fraternalnie powinny postępować zgodnie z Magisterium Kościoła. Jeżeli lokalny biskup potwierdzi na piśmie, że dana wymieniona z nazwiska osoba powróciła do życia sakramentalnego, jej „specjalna sytuacja” nie będzie więcej uważana za przeszkodę przy przyjmowaniu i dopuszczeniu do profesji dominikanów świeckich.
- Propozycja 2. Zgodnie z tradycją Zakonu i duchowym znaczeniem słowa „profesja”, które lepiej wyraża naturę powiązania świeckich z zakonem św. Dominika polecamy, aby Zakon używał słowa „profesja” w odniesieniu do fraternalni świeckich świętego Dominika.
- Propozycja 3. Z zachowaniem odrębnych tradycji ubiór tercjarzy dominikańskich nie powinien być mylony z habitem dominikańskim.
- Propozycja 4. Prowincja Wniebowzięcia (Australia/Azja) zostanie przeniesiona z regionu Azja Pacyfik do regionu Ameryki Północnej.
- Propozycja 5. Zalecamy, aby reguły: 20c i 21b zostały zmienione tak, aby członkowie fraternalni i delegaci prowincjalni lub głosujący elekci mogli bezpośrednio wybierać swoich przełożonych.
- Propozycja 6. Aby dopomóc ICLDF¹ w pełnieniu swojej misji rekomendujemy, aby każda rada prowincjalna/wikariat co roku, przed 31 maja, dostarczała do ICLDF i Rady regionalnej raport zawierający następującą informację: nazwy i lokalizacje fraternalni, liczby członków i ich etap profesji we fraternalniach, działalność fraternalni w ciągu roku, osoba, z którą można się skontaktować z jej e-adresem i numerem telefonu. Dane statystyczne uzyskane z tych raportów będą opublikowane na internetowej stronie fraternalni świeckich.
- Propozycja 7. Dla przyszłych kongresów komisje powinny otrzymywać jaśniejsze wytyczne, które pozwolą na opracowanie wyraźnych i krótkich propozycji.
- Propozycja 8. Polecamy, aby rady prowincjalne zachęcały do większego propagowania znaczenia pracy wykonywanej przez ICLDF i samorządy regionów w celu udoskonalenia łączności z nimi oraz wsparcia tych rad. To powinno się przyczynić do pełniejszej współpracy między wszystkimi fraternalniami. Informacja o tych strukturach musi być wprowadzona do formacji.
- Propozycja 9. Polecamy, by każda rada prowincjalna lub wikariat poinformował radę regionalną o tym, kto jest osobą kontaktową.
- Propozycja 10. Proponujemy zmiany brzmienia Sekcji I (B) (5) Statutów ICLDF w następujący sposób: „5) – Rada powinna wybrać spośród siebie koordynatora. Koordynator jest wybierany większością głosów swoich członków obecnych na zebraniu, na którym jest obecna przepisowa liczba głosujących, i sprawuje swoją funkcję przez nieodnawialny okres trzech (3) lat. Koordynator reprezentuje dominikański laikat w Radzie Rodziny Dominikańskiej. Jeżeli koordynator nie może być obecny na spotkaniu Rady, wskazuje innego członka rady, który go reprezentuje i ma upoważnienie koordynatora do głosowania”.
- Propozycja 11. W przypadku, gdy kadencja koordynatora jako reprezentanta regionalnego wygaśnie zanim wygaśnie jego kadencja jako koordynatora ICLDF, będzie kontynuował swoją pracę jako koordynator ICLDF

---

¹ *International Council Of Lay Dominican Fraternities* - Międzynarodowa Rada Fraternalni Świeckich Dominikanów

przez pozostały okres kadencji, ale nie będzie dłużej reprezentował swojego regionu. Powinien wtedy zostać wskazany nowy reprezentant danego regionu.

Propozycja 12. Zalecamy, aby prowincjalne / wikarialne dyrektoria pozwalały fraterniom przyznać prawo do częściowego skrócenia początkowej formacji poprzedzającej profesję czasową tym, którzy są członkami Międzynarodowego Dominikańskiego Ruchu Młodych (IDYM), a którzy mogą wykazać, że otrzymali równoznaczną dominikańską formację.

KOMISJA DO SPRAW FORMACJI

Wprowadzenie

Tematem pracy tej Komisji były studium i formacja, skupiające się na trzech sprawach:

1. Formacja
2. Zakres formacji
3. Świecki formator

Obecnie, biorąc pod uwagę postanowienia Międzynarodowego Kongresu w Argentynie z 2007 roku i Reguły Fraternali Świeckich Świętego Dominika, paragraf 13 („Główne źródła dominikańskiej formacji: **a.** słowo Boże i refleksja teologiczna; **b.** modlitwa liturgiczna; **c.** historia i tradycja Zakonu; **d.** aktualne dokumenty Kościoła i Zakonu; **e.** rozpoznawanie znaków czasu”), sformułowaliśmy pięć propozycji:

Propozycja 1.

ICLDF powinna opublikować w 2019 roku program studium i formacji uwzględniający uchwały Międzynarodowych Kongresów w Argentynie z 2007 roku oraz w Fatimie z 2018 roku.

Każda prowincja, region lub kraj powinni dostosować ten program do swoich realiów.

Propozycja 2.

Stopnie formacji:

- przyjęcie (formacja wstępna);
- profesja czasowa;
- profesja wieczysta, kiedy to dokonuje się ostateczne włączenie do świeckiej gałęzi Zakonu.

Dyrektoria muszą ustalić, między innymi:

- a) warunki przyjęcia do fraternali;
- b) czas trwania okresu próbnego i profesji lub przyrzeczeń.

Propozycja 3.

A) Formacja ludzka (na poziomie naturalnym).

Każda fraternia jest małą grupą wiernych, w której formacja ludzka odbywa się poprzez: wzrost w poznaniu samego siebie, odkrywanie swoich talentów i możliwości; uczenie się prowadzenia dialogu poprzez słuchanie innych i im odpowiadanie; wspólną pracę z poszanowaniem różnorodności, ćwiczenie ewangelicznego miłosierdzia, doświadczanie i przekazywanie innym chrześcijańskiej radości.

B) Formacja duchowa.

Formacja ta zawiera troskę o osobistą i wspólnotową modlitwę Słowem Bożym, które wzywa nas do jego studiowania, kontemplacji i nauczania (Reguła, nr. 10).

C) Formacja teologiczna.

Aby mieć powód do chrześcijańskiej nadziei, świecki dominikanin zasadniczo musi posiadać dobre przygotowanie teologiczne, znajomość nauk humanistycznych, dokumentów Kościoła i tradycji dominikańskiej.

Rekomendujemy studium teologii fundamentalnej i teologii duchowości.

D) Formacja do apostołatu.

Kaznodziejstwo powinno być ćwiczone podczas codziennego spotykania się z osobą, i tą z fraternali, i tą z innych sfer swojego życia i działania, słuchania, dzielenia się oraz praktykowania współczucia

i miłosierdzia. Sprawiedliwość i pokój, dbałość o stworzenie i „jedność chrześcijan i dialog z niechrześcijanami oraz z niewierzącymi” (Reguła, nr 12) powinny być na pierwszym miejscu.

Propozycja 4.

Profil formatora:

- 1) formatorem powinien być świecki brat lub siostra;
- 2) osoba po profesji wieczystej;
- 3) wybrana przez radę na trzy lata z możliwością ponownego wyboru;
- 4) mająca dobre przygotowanie doktrynalne oraz wiedzę o Zakonie;
- 5) charakteryzująca się rozwagą w międzyludzkich relacjach;
- 6) posiadająca umiejętność oceniania osoby;
- 7) wrażliwa na problemy, które posiada kandydat;
- 8) osoba pokorna ze zdolnością do słuchania i zrozumienia.

Osobą nadzorującą formację w lokalnej fraterni może być członek rady, lub nie. W tym drugim przypadku rada powinna wysłuchać takiej osoby przy dyskusjach odniesionych do formacji i przyjmowaniu kandydatów.

Propozycja 5.

USTANOWIĆ FORMATORA PROWINCJALNEGO, KTÓRY MUSI BYĆ WYBRANY PRZEZ ODPOWIEDNIĄ RADĘ. Przygotowuje on program formacji wraz z radą prowincjalną, ogłasza ją i koordynuje z formatorami fraterni należącymi do prowincji; będzie on rozwijał formację w danej prowincji, kraju lub regionie.

KOMISJA DO SPRAW FINANSÓW I KOMUNIKACJI

- Komunikacja

Propozycja 1.

Zalecamy, aby wszystkie regionalne i prowincjalne rady wyznaczyły osobę odpowiedzialną za komunikację.

Propozycja 2.

Proponujemy pocztę elektroniczną jako preferowaną formę komunikacji. Alternatywne platformy cyfrowe mogą być używane do komunikowania się z braćmi i siostrami oraz z kurią.

Propozycja 3.

Zalecamy, aby wszyscy członkowie rady prowincjalnej używali poczty elektronicznej w komunikacji z regionalnymi przedstawicielami ICLDF oraz generalnym promotorem laikatu.

Propozycja 4.

Zalecamy, aby wszystkie zmiany członków rady prowincjalnej były bezzwłocznie przekazywane do rady regionalnej, regionalnego reprezentanta ICLDF oraz do generalnego promotora laikatu.

Propozycja 5.

Zachęcamy wszystkie prowincje do przesyłania informacji takich, jak życie fraternalne do

webmaster@fraternitiesop.com

i do generalnego promotora ds. komunikacji na adres:

press@curia.op.org

Propozycja 6.

Zalecamy, aby informacja o kluczowych działaniach fraternalnych była przesyłana do regionu i tam przeglądana oraz rozpowszechniana w skali międzynarodowej.

- Finanse

Propozycja 1.

Roczna składka na ICLDF jest zbierana, aby pokryć koszt corocznych spotkań międzynarodowej rady oraz innych spotkań, gdy zaistnieje taka potrzeba, i by koszty uczestnictwa w kongresie międzynarodowym były tak niskie, jak to jest możliwe

Propozycja 2.

Do 15 lutego bieżącego roku skarbnik ICLDF przedstawi roczny raport za poprzedni rok. Raport ten zostanie wysłany przez ICLDF webmaster do prowincjalnych przełożonych i skarbników, których elektroniczne adresy powinny być dostarczone.

Propozycja 3.

Ponieważ jesteśmy organizacją niedochodową, nadwyżka pieniędzy zostanie wykorzystana na pomoc dla wymagających dofinansowania projektów rodziny dominikańskiej.

Propozycja 4.

Zalecamy, aby roczna składka na ICLDF wynosiła 1.5 euro od każdego członka [Zakonu], płacone nie później niż do 30 czerwca danego roku.

KOMISJA DO SPRAW RODZINY DOMINIKAŃSKIEJ

ZAKONNICE:

- Zachęcajcie fraternalnie do częstych kontaktów z klasztorami.
- Organizujcie różne działania, dzielcie się swoją formacją, studium i modlitwą.
- Domagajcie się ich wstawiennictwa w konkretnych potrzebach Zakonu, państwa i świata.
- Wspierajcie ich w potrzebach.

OJCOWIE:

- Prowadźcie częste dyskusje, przekazujcie informacje, żądajcie poszanowania dla autonomii świeckiej gałęzi Zakonu.
- Wymagajcie towarzyszenia ojców fraterneliom, ich uczestnictwa w przewodnictwie duchowym i programach misyjnych.

OSOBY DUCHOWNE:

- Angażujcie się w braterski dialog z innymi osobami duchowymi oraz osobami świeckimi zaangażowanymi w ich pracy.
- Otwórzcie się na wzajemną współpracę w formacji, modlitwie, wspólnotcie i misji.

ŚWIECCY:

- Szanujcie różnice między instytucjami, ruchami, grupami i wspierajcie wzajemną akceptację.
- Budujcie mosty, by budować wspólnotę, zachęcajcie do wspólnej misji.
- Zachęcajcie świeckich by, zgodnie z prośbą papieża Franciszka, byli Kościołem wychodzącym naprzeciw, a nie zasiedziały w klasztorach czy zakrystiach.

MŁODZIEŻ:

- Rozpoznawajcie ich tożsamość, specyficzną charakterystykę, ale także wspólne cele.
- Wcielajcie ich na pełnych prawach do rodziny OP i jej misji.

PROPOZYCJE GENERALNE:

- Organizujcie sieci dotyczące powołań z udziałem wszystkich gałęzi Zakonu,
- Proponujcie wspólne misje kaznodziejskie, które ułatwiają doświadczenie życia wspólnotowego i doświadczenie podstaw Zakonu.
- Uczestniczcie w radach i/lub sekretariatach Rodziny OP, proponujcie ich tworzenie w miejscach gdzie nie istnieją.

RELACJE Z KOŚCIOŁEM:

- Bądźcie świadomi wysoce religijnego charakteru Zakonu.
- Aktywnie uczestniczcie w życiu parafii, świeckich organizacji i wszelkich aspektach życia lokalnego Kościoła.

KOMISJA DO SPRAW GŁOSZENIA I MODLITWY

1. [Deklaracja] Celem świeckiego głoszenia jest wprowadzanie w nasz świat Jezusa i dzielenie się w nim Ewangelią, w rodzinie, wśród przyjaciół, sąsiadów, ludzi w pracy, w mediach społecznościowych i w innych miejscach.
Świeccy głosiciele powinni umieć słuchać, starać się zrozumieć i prawdziwie kochać tych, którym głoszą.
Świeckie głoszenie to nie tylko o nauczanie, ale słuchanie, uczenie się i bycie obecnym.
Kapłańskie kaznodziejstwo i świeckie głoszenie nie wykluczają się.
2. [Deklaracja] Współczucie Jezusa dla całej ludzkości i nasze współczucie pobudzają nas do głoszenia.
Świeckie głoszenie może przybierać wiele form w zależności od darów danych nam przez Boga, na przykład śpiew, gra na instrumentach i inny udział w liturgii, który uczyni ją bardziej przyciągającą, sztuka, pisanstwo, działalność wydawnicza i produkcja filmowa, słuchanie i udzielanie duchowych wskazówek, akty miłośrdzia, obrona ludzi marginalizowanych, umiejętność służenia innym i podobne.
Powinniśmy umieć rozmawiać o Ewangelii, o naszej osobistej wierze i nauczaniu Kościoła.
Sposób, w jaki żyjemy, również jest metodą głoszenia. Styl naszego życia powinien zainteresować innych naszą wiarą.
Głoszenie wymaga od nas, abyśmy nauczyli się słuchać, rozpoznawać znaki naszych czasów i na nie reagować.
3. [Zalecenie] Powinniśmy modlić się o okazje do głoszenia.
4. [Zalecenie] Aby dotrzeć do ludzi we współczesnym świecie, powinniśmy stosować media społecznościowe i inne formy współczesnych technologii.
5. [Zalecenie] Podczas formacji członkowie fraterni powinni być zachęceni i wspomagani przez swoje fraternie do wypracowania indywidualnej formy nauczania, zgodnie z ich darami.
6. [Deklaracja] Należymy do świeckich fraterni Zakonu Kaznodziejskiego, ponieważ Bóg nas do nich powołał. Nasze fraternie powinny być miejscem uzdrawiania, okazywania współczucia i radości, a także miejscem modlitwy. Nasze fraternie powinny być miejscem formacji ciągłej na naszej drodze do głoszenia. Powinny być miejscami, w których wymieniamy się naszym doświadczeniem i gdzie otrzymujemy wsparcie.
Życie w naszych fraterniach powinno odzwierciedlać słowa Jezusa, zawarte w Ewangelii Św. Jana 17,11: „aby tak jak My stanowili jedno”, dzięki czemu nasze fraternie staną się sposobami głoszenia.
7. [Zalecenie] Proponujemy, aby każda fraternia szukała wspólnych [dla jej członków] projektów głoszenia. Takie wspólne projekty, czerpiące z indywidualnych charyzmatów członków, pomagają fraterniom w ich rozwoju do bycia fraterniami w pełni. Wspólnotowe projekty zachęcają do nowych pomysłów, wyzwalają energię, tworzą nowe życie i nowe zaangażowania fraterni. (Porównaj Uchwały Kapituły Generalnej w Bolonii 2016, artykuł 126).
8. [Deklaracja] Paragraf 10 Reguły Świeckich Dominikanów podaje nam listę duchowych źródeł, które pomogą ożywić i wspomogą nasze kontemplacyjne i apostołskie powołanie.
9. [Zalecenie] Proponujemy, aby fraternie od czasu do czasu spotykały się ze sobą, aby zastanowić się i przedyskutować swój duchowy wzrost z intencją odnowienia swojego zaangażowania. Może to wymagać pomocy z zewnątrz.
10. [Zalecenie] W obecnym stanie wielkiego zamętu w Kościele (problem molestowania dzieci przez księży, dyskusje na temat małżeństw i rozwodów oraz homoseksualizmu), zalecamy aby Świeccy Dominikanie pogłęбили swoje rozumienie sakramentów Eucharystii i Pojednania, a także odnowili swój związek z tymi sakramentami.
11. [Deklaracja] Jesteśmy świeckimi dominikanami i nasza prywatna modlitwa oraz źródła wspomniane w paragrafie dziesiątym Reguły powinny oświecać naszą pracę, życie rodzinne oraz aktywności społeczne.

Poprzez nasze fraternalne jesteśmy połączeni z Bogiem i Kościołem. Ten związek powinien mieć pierwszorzędne znaczenie dla wszystkich członków.

Będąc na świecie, ale nie ze świata (patrz Jan 17,14), jesteśmy wezwani do tego, by z Bożą pomocą uświęcać świat.

12. [Zalecenie] Zachęcamy fraternalnie, aby pomagały swoim członkom w rozwoju ich prywatnej modlitwy.

|

KOMISJA DO SPRAW SPRAWIEDLIWOŚCI, POKOJU I OPIEKI NAD STWORZENIEM

Wprowadzenie:

Zgodnie z nauczaniem Kościoła oraz postanowieniami wszystkich Kapituł Generalnych Zakonu z ostatnich 50 lat, praca dla sprawiedliwości i pokoju jest istotnym wymiarem ewangelizacji.

Zgodnie z zaleceniami Generała Zakonu skierowanymi do Kongresu

proponujemy:

Uchwała:

Fraternie świeckie, gdziekolwiek są, zastanowią się, gdzie w naszych osobistych lub wspólnotowych relacjach występuje niesprawiedliwość i zajmą się nimi, abyśmy byli wiarygodnymi głosicielami sprawiedliwości i pokoju.

Wprowadzenie:

Biorąc pod uwagę to, że sprawiedliwość i pokój są integralnymi składnikami naszego powołania świeckich dominikanów, zainspirowani dwoma [przedstawionymi na Kongresie] świadectwami z Wenezueli i Kamerunu, a także dlatego że Dominikańska Międzynarodowa Komisja ds. Sprawiedliwości i Pokoju składa się ze wszystkich pięciu gałęzi rodziny dominikańskiej,

proponujemy:

Uchwała:

Aby każda lokalna wspólnota (fraternia, grupa, itd.) wyznaczyła osobę kontaktową odpowiedzialną za łączność i aktywności związane ze sprawami sprawiedliwości i pokoju.

Wprowadzenie:

Biorąc pod uwagę to, że ojcowie i siostry mają struktury ds. sprawiedliwości i pokoju na każdym poziomie oraz że trzeba mieć środki do przekazywania informacji dotyczących sprawiedliwości i pokoju między lokalnymi, krajowymi i międzynarodowymi poziomami świeckich dominikanów oraz Rodziny Dominikańskiej,

proponujemy:

Uchwała:

Aby Świeccy Dominikanie nie tylko na poziomie fraterni (ale również prowincjalnym, krajowym, regionalnym, międzynarodowym) określili osobę odpowiedzialną za sprawy związane ze sprawiedliwością, pokojem i opieką nad stworzeniem, umożliwiającą kontakt między wszystkimi poziomami świeckich i z całą Rodziną Dominikańską.

Uchwała:

Aby rada prowincjalna świeckich dominikanów utworzyła i prowadziła bazę danych osób odpowiedzialnych za kontakty w sprawach sprawiedliwości i pokoju we fraterniach.

Uchwała:

Aby Świeccy Dominikanie z Międzynarodowej Dominikańskiej Komisji ds. Sprawiedliwości i Pokoju (IDCJP) przez Międzynarodową Radę Fraternali Dominikanów Świeckich (ICLDF) wysyłali informacje i zawiadomienia, umożliwiające lokalnym fraterniom rozważenia sposobów okazania solidarności z dominikanami znajdującymi się w trudnym położeniu.

Uchwała:

Aby wszystkie fraternie zdawały sobie sprawę z tego, że nasz Zakon jest na stałe obecny w centrach Organizacji Narodów Zjednoczonych w Genewie, Nowym Jorku, Wiedniu i w Nairobi dla ułatwienia ewangelizacji na poziomie światowym. Nasze delegacje przy ONZ współpracują z rządami, aby wspomóc dominikańskie akcje dla sprawiedliwości i praw człowieka na najniższym poziomie.

Uchwała:

Aby formacja świeckich dominikanów włączyła w swój program sprawiedliwość, pokój i opiekę nad stworzeniem poprzez wszystkie aspekty kompleksowej formacji opartej na Ewangelii (ludzkiej, duchowej, intelektualnej i apostoelskiej), od formacji początkowej po ciągłą.

Uchwała:

Aby intelektualna formacja obejmowała społeczną naukę Kościoła oraz dominikańskie materiały na temat sprawiedliwości i pokoju.

Uchwała:

Wyposażanie świeckich dominikanów w umiejętności pozwalające na zaangażowanie się w rozwiązywanie konfliktów, budowanie pokoju i walkę z niesprawiedliwościami powinno być podjęte w ścisłej współpracy, gdzie tylko to jest możliwe, z koordynatorami sprawiedliwości i pokoju z innych gałęzi Rodziny Dominikańskiej oraz innymi właściwymi organizacjami.

Wprowadzenie:

W roku 2017 Generał Zakonu zainicjował doroczny Miesiąc dla pokoju, zaczynający się w pierwszą niedzielę Adwentu i trwający do 1 stycznia, kościelnego Światowego Dnia Pokoju.

W roku 2018 w centrum uwagi będzie Demokratyczna Republika Kongo.

Proponujemy:

Uchwała:

Aby wszystkie fraternie świeckich dominikanów włączyły do swoich rocznych planów Dominikański miesiąc dla pokoju.

KOMISJA DO SPRAW PROMOTORÓW I ASYSTENTÓW ZAKONNYCH

I. Profil promotorów i asystentów

A. Promotor prowincjalny

Promotorem prowincjalnym jest ojciec dominikanin pod pełną jurysdykcją prowincjała, który służy jako pośrednik między świeckimi dominikanami, a prowincjałem. Jest on wyznaczony przez prowincjała na czteroletnią (4) kadencję. Jest on nieposiadającym prawa głosu członkiem prowincjalnej rady dominikanów świeckich i innych rad wskazanych przez przewodniczącego pady prowincjalnej. Promotor prowincjalny współpracuje z promotorem generalnym świeckich dominikanów, by wspierać misję i wizję fraterni świeckich dominikanów, szczególnie na polu sprawiedliwości, pokoju i opieki nad stworzeniem.

B. Asystent zakonny

Asystentem jest: ojciec dominikanin, dominikańska zakonnica, dominikański brat kooperator, świecki dominikanin będący stałym diakonem, świecki dominikanin będący profesem wieczystym (mężczyzna lub kobieta), siostra będąca członkiem Rodziny Dominikańskiej, świecki kapłan lub kapłan z innego zakonu. Osoba ta asystuje danej fraterni w sprawach duchowych i teologicznych. Jeżeli asystent nie jest członkiem Zakonu Kaznodziejskiego, ona/on musi uzyskać zgodę od swoich przełożonych oraz znać dominikańską historię i duchowość. Asystent jest członkiem fraterni bez prawa głosu i jest wyznaczony przez prowincjała na okres trzech lub czterech lat.

C. Wspólne dla obydwu

Promotor prowincjalny i asystent zakonny podążają za przykładem płynącym z 2 Listu do Koryntian 1,24 „Nie żeby okazać nasze władztwo nad wiarą waszą, bo przecież jesteśmy współtwórcami radości waszej; wiarą bowiem stoicie”.

II. Wyjaśnienia dotyczące ich funkcji

A. Promotor prowincjalny

1. Promotor prowincjalny powinien być uprzejmy, przystępny, mieć zainteresowanie i entuzjazm dla świeckich dominikanów, umieć słuchać i współdziałać z członkami fraterni na wszystkich społecznych i naukowych poziomach, wspomagać udział świeckich członków w pracy kaznodziejskiej Kościoła jak również w ustalonych posługach prowincji.
2. Promotor prowincjalny powinien być gotowy do porad i zapewniać pomoc dla przełożonego i członków rady prowincjalnej. Promotor wizytuje fraternie według planu, w asyście przełożonego rady prowincjalnej świeckich i/lub wyznaczonej osoby spośród członków tejże rady. Pracuje on wraz z Radą prowincjalną świeckich nad rozpoznaniem i oceną potrzeb fraterni i ich członków i/lub interweniuje w celu umocnienia życia wspólnoty i indywidualnych świeckich powołań. Promotor prowincjalny współpracuje z przełożonym rady prowincjalnej świeckich nad raportami o świeckich dominikanach dla prowincjała i jego rady.
3. Promotor prowincjalny przegląda i przedkłada Prowincjałowi rekomendacje przez Przełożonego Rady Prowincjalnej dotyczące zmian w statusie członków lub fraterni. Powiadamia na piśmie radę prowincjalną o decyzji prowincjała wraz z jej uzasadnieniem. Dotyczy to (ale nie jest do tego ogra-

niczone): wyznaczenia lub odwołania asystenta zakonnego, prośby o przedłużenie kadencji, powołania lub rozwiązania fraterni, itd.

4. Promotor prowincjalny w jawny sposób porozumiewa się z Prowincją, informując radę świeckich o sprawach wynikających z generalnych i prowincjalnych kapituł ojców, Zakonu i prowincji, a szczególnie tych dotyczących świeckich. Ułatwia komunikowanie między świeckimi dominikanami a ojcami i osobami duchownymi, aby usprawnić misję dominikanów świeckich i Zakonu. Promotor prowincjalny zapewnia dominikanom świeckim zaproszenia na różne wydarzenia (np.: zebrania, rozmowy, specjalne celebracje) odbywające się w prowincji.
5. Promotor prowincjalny zachęca i rozpoznaje ojców i osoby duchowne zdolnych do służenia fraterniom dominikanów świeckich jako asystenci i/lub zapewnia teologiczne i duchowe wykłady/warsztaty dla fraterni.
6. Promotor prowincjalny rozwija inicjatywy dominikanów świeckich dotyczące sprawiedliwości, pokoju i opieki nad stworzeniem.
7. Promotor prowincjalny zapewnia odpowiednią dla świeckich powołań pomoc w zakresie dominikańskiej duchowości, historii, teologii, nauczania Kościoła. Regularnie pisze artykuły do biuletynu Świeckiej Prowincji i do dominikańskich periodyków.

B. Asystent zakonny

1. Asystent zakonny jest obecny na spotkaniach fraterni i rady, kiedy jest to tylko możliwe, aby zachęcać i promować ewangeliczne i apostołskie prace członków fraterni.
2. Asystent zakonny w razie potrzeby proponuje tematy do studiowania i dostarcza duchowych i teologicznych komentarzy, aby dopomóc fraterni w formacji i studium, doradza tym członkom fraterni, którzy prezentują dany temat.
3. Asystent zakonny pomaga radzie fraterni w ocenie jej członka, który ma być dopuszczony do następnego stopnia przynależności do Zakonu, pomaga przełożonemu fraterni w przeprowadzeniu obrzędów obłóczyn i profesji.
4. Asystent zakonny może polecać świeckich lub kapłanów (jeżeli zajdzie potrzeba) dla prowadzenia dni skupienia, rekolekcji, duchowych wskazówek itd.
5. Asystent zakonny modli się o wzrost powołań do dominikanów świeckich, jak również o ich rozwój duchowy, misję, działania apostołskie oraz zainteresowanie misją Kościoła.
6. Asystent zakonny jest w stałym kontakcie z promotorem prowincjalnym.

LIST GENERALA ZAKONU OJCA BRUNO CADORE OP

Rzym, 12 grudnia 2018

Do świeckich Zakonu Kaznodziejskiego

Drodzy Siostry i Bracia,

Z radością piszę ten tekst, który ma towarzyszyć opublikowaniu Uchwał Międzynarodowego Kongresu Świeckich Zakonu Kaznodziejskiego, które miało miejsce w Fatimie w ubiegłym październiku. Nawet jeżeli nie możemy ich potraktować tak, jak uchwał czegoś, co można by nazwać „Kapitułą Generalną Świeckich Dominikanów”, która mogłaby podejmować decyzje, to odzwierciedlają one bogactwo refleksji prowadzonych przez waszych reprezentantów i, w mojej opinii, formułują bardzo ważne wytyczne na najbliższe lata. Dlatego też zapraszam was wszystkich do przeczytania tych uchwał, również do studiowania ich we fraterniach i regionach, tak by, w zależności od specyfiki danej prowincji, te wskazania miały udział w większym wzmocnieniu naszej wspólnoty.

Takie zgromadzenie jak Kongres z pewnością jest okazją do tego, by każdy mógł uświadomić sobie zarówno znaczenie troski o komunię w naszym wspólnym celu, którym jest pójście za św. Dominikiem drogą ewangelizacji, jak i istotę różnorodności kultur, sytuacji społeczno-politycznych i kościelnych i innych. Z tego powodu takie zgromadzenia, jak prowincjalne rady (kapituły) świeckich, zawsze są zaproszeniem, by w cierpliwy, demokratyczny sposób poszukiwać jedności, która jest tak charakterystyczna dla tradycji naszego Zakonu. Wyzwanie, którym jest dialog w sercu tej różnorodności, która jest prawdziwym bogactwem Zakonu, jest dokładna pewność, że obierane przez nas wspólnie kierunki nie są wynikiem tego, że większość przegłosowała mniejszość, ale że zostały rozpoznane przez wszystkich jako kroki, które powinniśmy razem podjąć. Stąd my, w naszych różnorodnościach, możemy z pokorą uznać, że musimy czerpać z tego samego, pierwszego źródła komunii. Teraz, w czasie, gdy Kościół powszechny podnosi znaczenie synodalności, Zakon Kaznodziejski, w jego różnych gałęziach i w synergii pomiędzy nimi, oferuje jak najbardziej stosowny styl synodalności, gdyż jest on nastawiony na ewangelizację oraz głoszenie nadchodzącego Królestwa. Wydaje mi się, że zgromadzenie w Fatimie było naznaczone tym przeświadczeniem.

Sformułowane wskazania stanowią swoistą „mapę drogową” dla nas wszystkich, a specjalnie dla Międzynarodowej Rady Świeckich oraz dla Promotora Generalnego Świeckich Dominikanów. Zapraszam ich, jak również wszystkich odpowiedzialnych za świeckich Zakonu na poziomie prowincji wraz z radami prowincjalnymi, by stworzyli programy ożywiające, promujące i towarzyszące wynikające ze studium przedstawionych tu wskazań. Mamy tutaj piękny i wymagający program, którego celem jest stymulowanie powołania laikatu dominikańskiego i prowadzenie posługi w Kościele powszechnym i lokalnym, do której to powołanie nas wzywa. Jestem przekonany, że w naszych czasach otwiera się nowa strona historii Kościoła, gdzie zasadnicza rola laikatu, jaką jest misja ewangelizacji Kościoła, będzie coraz wyraźniej rozpoznawana, doceniana i pożądana. Korzystając z dostępnych środków, Zakon chciałby mieć swój wkład w odnowieniu ewangelizacji poprzez zaangażowanie swojego laikatu oraz poprzez synergii pomiędzy wszystkimi gałęziami Zakonu, który jest znany z głoszenia przyjaźni Boga poprzez podwójne, ewangeliczne i apostołskie, świadectwo swoich fraterni i wspólnot.

Zgromadzenie w Fatimie nie zapomniało podkreślić tego, że najważniejszym zadaniem Zakonu jest apostołat. Temat, który był wątkiem przewodnim tego spotkania, czyli Sprawiedliwość, Pokój i Troska o Boże stworzenia, pozwolił na lepsze poznanie bogactwa naszych obecnych wzajemnych zobowiązań. Pozwolił również na zidentyfikowanie pewnych wyzwań przed którymi stoimy, mobilizacji, które trzeba wzmocnić, solidarności, którą trzeba rozwijać, teologicznych tematów, które trzeba pogłębić, nieporozumień, które trzeba usunąć. Przede

wszystkim, studiowanie tych zagadnień prowadzi do podkreślenia tego, jak bardzo stanowią one uprzywilejowany zakres teologii, którego należy uczyć oraz tego, że należy lepiej znać mądrość Kościoła w zakresie doktryny społecznej, z jednoczesnym wyjaśnieniem podstaw teologicznych. Bez żadnych wątpliwości, jest to uprzywilejowany kierunek ewangelizacji. Jednocześnie zgromadzenie nie zaniedbało wskazania innych wymiarów udziału laikatu w głoszeniu Ewangelii, albo poprzez działania charakterystyczne dla Zakonu, jak i przez uczestnictwo w życiu misyjnym lokalnych kościołów. Temat głoszenia Ewangelii raz jeszcze dokładnie okazał się najbardziej trafioną cechą rodziny dominikańskiej, powołania Zakonu jako całości i wzajemności w odpowiedzialności apostołskiej, która musi być zacznym jedności, rozwoju i radości.

Kiedy będziecie czytać postanowienia Kongresu, zauważycie, że wielką uwagę poświęcono początkowej i stałej formacji. Szczególnie mnie to cieszy, gdyż wydaje mi się, że poprzez priorytetowe potraktowanie formacji i studium, nadaje się najwyższy priorytet promocji właściwego powołania dominikańskiego. Formacja nie powinna być ograniczona do samego studium, ale powinna mieć możliwie najszerszy zakres, co było troską św. Dominika, a ujęte w dzisiejszych słowach: niech jego bracia nie „robią nauczania”, ale niech będą nauczycielami. Niech pragnienie życia dla głoszenia Ewangelii będzie przewodnikiem w ich całym życiu, prywatnym i wspólnotowym, niech się uczą żyć misterium, które głoszą, i niech prawdziwie staną się tym, do czego są powołani. Czy w końcu można lepiej powiedzieć, czym jest Kościół?

Aby wspomóc powołanie dominikańskich świeckich Zakon nadał im Regułę, różne struktury i środki towarzyszące. Zgromadzenie rozpatrzyło szereg zagadnień, na przykład poproszono o ustanowienie sposobu komunikacji, który najlepiej służyłby jedności i synergii wszystkich, wyjaśniono zakres funkcji asystenta religijnego, zaproponowano pewne poprawki do Reguły. W tym zakresie, w którym jest to zgodne z oczekiwaniami Generała Zakonu, ogłaszę nową, bardziej zwięzłą wersję zapisów Reguły. Zaprezentuję kilka zmian w Regule do zatwierdzenia Stolicy Apostołskiej tak, by była bliższa realiom życia fraterni.

Zanim skończę, chcę poruszyć dwie sprawy: pierwszą ważną dla Zakonu sprawą jest rozwój Międzynarodowego Dominikańskiego Ruchu Młodych (*International Dominican Youth Movement*). Jest oczywiste, że dla niektórych młodych ludzi uczestnictwo w tym ruchu, ich głównym zaangażowaniem będzie przygotowanie do wstąpienia do fraterni w przyszłości. Ale, przede wszystkim, Dominikański Ruch Młodych musi być traktowany przez nas wszystkich jako droga poprzez którą Zakon, zgodnie ze swoją długą tradycją, chce mieć, poprzez głoszenie Ewangelii, swój udział we wzywaniu młodych ludzi i w towarzyszeniu tym, którzy w czasie ich młodości, chcą żyć tajemnicą chrztu. Drugą sprawą jest uwaga, którą zgromadzenie poświęciło przyjęciu ludzi, którzy żyją w trudnej prywatnej, rodzinnej i małżeńskiej sytuacji, będącej czasami daleką od dyscypliny kościelnej. To ani nie odbiera im wiary, ani nie oddziela ich od braterstwa Kościoła. Jest obowiązkiem Zakonu, który jest Zakonem Miłosierdzia, by dawać tego świadectwo.

Żywotność laikatu dominikańskiego jest łaską dla całego Zakonu i blaskiem powołania do głoszenia nadejścia Królestwa. Chciałbym zakończyć ten list wyrażeniem mojej najgłębszej i szczerzej wdzięczności. Ta żywotność musi wzywać cały Zakon do nieustannego, dalszego zanurzania się w świat, aby coraz głębiej zanurzyć się w tajemnicę Boga-z-nami, którą wkrótce będziemy świętować. Razem z Wami wszystkimi powierzam to powołanie Naszej Pani, Maryi, Matki Kaznodziejów.

Wasz brat w świętym Dominiku,

Br. Bruno Cadoré OP

LIST GENERALA ZAKONU OJCA BRUNO CADORE OP NA OTWARCIE KONGRESU

Rzym, 12 września 2018

Do Fr. Rui Carlos Antunes e Almeida Lopes OP, promotora generalnego świeckich Zakonu

Do pana Hectora Martinez OPs, przewodniczącego ICLDF

Do wszystkich uczestników Międzynarodowego Kongresu Świeckich Dominikanów

Teraz jest czas spotkania Międzynarodowego Kongresu Świeckich Zakonu i w tym liście chciałbym dołączyć do was wszystkich, którzy jesteście w Fatimie na tym spotkaniu. Chciałbym wyrazić życzenie, by te dni były dla każdego z was dniami głębokiej radości, dniami uzdrowienia powołania każdego i każdej z was, również dniami wzmocnienia naszego przekonania o tym, że jesteśmy posłani do głoszenia w świat ze wspólną apostołską odpowiedzialnością służenia misji Chrystusa przez różne formy ewangelizacji.

Zamierzałem wziąć udział w tym zgromadzeniu. Niestety, nie będę w stanie, ponieważ zostałem wybrany jako jeden z dziesięciu przełożonych, którzy zostali członkami synodu ds. młodzieży. Będę w stanie przybyć do was jedynie na weekend, za co przepraszam, i dziękuję organizatorom za to, że zgodzili się na zmianę planu tak, byśmy lepiej mogli wykorzystać te dwa dni. Gdyż jest naprawdę ważne dla generała Zakonu, by mieć czas na wysłuchanie spraw świeckich Zakonu i by razem z nimi rozeznawać, jakie pomysły powinny być popierane i wdrażane dla dobra przepowiadania.

W liście, który wysłałem do świeckich Zakonu na początku tego roku, myśląc już o zgromadzeniu, w którym teraz bierzecie udział, napisałem, że w końcu odbędzie się „celebracja łaski uczynionej Zakonowi, by mieć świeckich, braci i siostry, jako aktywnych członków misji Zakonu”. Naprawdę mam takie przekonanie. Wydaje mi się, że przyszedł czas głębokich zmian tak w samym Kościele, jak i w sposobie obecności Kościoła w świecie. Ewangelizacja jest coraz bardziej rozumiana jako forma działania właściwa dla wspólnot kościelnych, świadcząca o przyjaźni i braterstwie, by zgodnie z wolą Chrystusa „dobrze żyć z każdym człowiekiem, by w ten sposób budzić zaufanie u wszystkich, którzy do Niego idą”. Z tego twierdzenia św. Tomasza, które lubię cytować, gdyż wydaje mi się, że świetnie wyraża powołanie Zakonu Kaznodziejskiego, możemy wydobyć kilka, szczególnie ważnych punktów.

Pierwszym jest przypomnienie, że powołaniem Zakonu Kaznodziejskiego jest służenie misji Chrystusa. Ciągłe ryzykujemy, że o tym zapomnimy, uwikłani w wyłączne zajmowanie się naszymi strukturami, naszą organizacją, naszymi prywatnymi sukcesami i projektami, naszymi wewnętrznymi problemami, a czasami i naszą pychą. Ale nasze powołanie jest przede wszystkim powołaniem do służenia Chrystusowemu pragnieniu zażyłości z ludźmi, mężczyznami i kobietami. Pojęcie zażyłości podkreśla drugi, ważny punkt: trzeba podjąć kroki, by być naprawdę żywym ze światem. W wielu miejscach kultura chrześcijańska nie jest znana. Bardzo często na to narzekamy i nie zauważamy, że to od nas zależy stworzenie nowych dróg do prawdy, dróg też dla tych, których chcielibyśmy dołączyć, budowanie nowych mostów, znalezienie nowych rodzajów przyjaźni.

To prowadzi nas do trzeciego punktu: „niech wszyscy idą do Niego z przekonaniem”.

Zakon kaznodziejów, przy różnorodności stanów życia braci i sióstr, przy komplementarności ich powołań, musi być miejscem, gdzie wzajemnie się uczymy, otwierając się na trzy istotne rzeczy: na prymat misji Chrystusa; na wymaganie, by w sercu głoszenia umieścić propozycję zażyłej przyjaźni z Bogiem; na ufność w imię Boga. Mój list z początku tego roku podkreślił nadzwyczajną rolę laikatu w Zakonie w nawoływaniu nas do tego.

Dziś, jak wierzę, musimy rozpoznać specyficzne powołanie laikatu wewnątrz powołania Zakonu do ewangelizacji. Tematy, które poruszyłem w swoim liście (oznaka braterstwa, ewangelia rodziny, świat młodzieży, wiara w dialog, towarzyszenie w życiu) wskazują na wiele obszarów, w których laikat Zakonu jest niewątpliwie niezbędnym „protagonistą” odpowiadającym na nasze wspólne powołanie do ewangelizacji. To oznacza, że jego inwencja twórcza, o jaką prosiłem wszystkich pozostałych członków Zakonu, jak i nasz wzajemny dialog sprawiają, że laikat - w różnorodności jego ludzkich, społecznych, zawodowych, kościelnych i kulturalnych doświadczeń, może być środkiem pobudzającym wspólną apostołską odpowiedzialność, do której wszyscy jesteśmy powołani. Musimy szukać najbardziej odpowiedniego środka, aby to urzeczywistnić, aby wzmocnić wierność naszemu powołaniu, ażeby utrwalić ciągłość naszej posługi w misji Kościoła.

Jak już pisałem, życzyłbym sobie, by wasze zgromadzenie miało swój istotny wkład w zajęcie się sprawą powołania Zakonu do ewangelizacji. Mówiąc to, nie chcę zachęcać was do teoretycznych lub idealistycznych dyskusji nad tym, w jaki sposób Zakon powinien ewangelizować. Raczej zwróciłbym uwagę na to, że jest to powołanie, determinacja, by poświęcić nasze życie dla ewangelizacji, co jest kluczowym kryterium wszystkiego, co możemy zorganizować w ramach naszego Zakonu. To jest służba misji Chrystusa, która musi być przewodnikiem dla tego, co oferujemy w naszych programach początkowej i permanentnej formacji dla nowych członków naszej świeckiej społeczności. To gotowość składania świadectwa przez fraternie, które może pomóc zrozumieć, oświecić to, co musimy realizować w zakresie komunikacji. To solidarność w danej fraterni, która stanowi punkt odniesienia przy zarządzaniu naszymi finansami w sposób pokojowy i sprawiedliwy. To kontemplacja Chrystusa głoszącego, która jest podstawą życia duchowego będącego źródłem głoszenia. To właśnie zesłana przez Ojca modlitwa Chrystusa daje nam ufność w naszą własną możliwość utrzymania jedności między nami. To nam mówi, jak bardzo grupy robocze, które zostały zaplanowane podczas kongresu, będą musiały wypracować zaproponowane elementy naszej „struktury” tak, by zaoferować jak najlepsze warunki do realizacji powołania świeckich dominikanów w Kościele.

Zgromadzenie, które tworzycie, z pewnością da wam wspaniałe doświadczenie bogactwa Zakonu i różnorodności świata. Stworzy ono wiele możliwości, by doświadczyć „znaków braterstwa” poprzez które Zakon św. Dominika chce służyć jedności, komunii, która jest w sercu modlitwy Jezusa. Podczas naszych spotkań, manifestacją naszego braterstwa jest jakość naszych rozmów, wzajemne pełne szacunku słuchanie się, zaufanie i miłość. Wymagana jest taka „etyka wymiany słów” pomiędzy braćmi i siostrami. Poręczeniem tego naszego wspólnego przekonania jest to, że dzięki różnorodności opinii, interpretacji sytuacji i tego, co jest ich istotą, identyfikacji priorytetów wyzwań stojących przed ewangelizacją i wizji świata, braterstwo, które jest nam dane, jest drogą wspólnego poszukiwania prawdy, która nas uwalnia. Niech Pan da nam łaskę takiego doświadczenia!

Jeszcze raz przepraszam za to, że nie jestem w stanie być z wami przez cały czas trwania spotkania. Niemniej jednak nie mogę się doczekać tych dwóch dni, gdy będę w stanie być z wami, i zapewniam was o mojej braterskiej przyjaźni, powierzając was wstawiennictwu Maryi, Matki kaznodziejów, św. Dominikowi i wszystkim świętym Zakonu.

Wasz brat w św. Dominiku

Br. Bruno Cadoré OP
Generał Zakonu Kaznodziejskiego